

În susținerea cererii, reclamantele arată că decizia atacată încalcă drepturile lor fundamentale, inclusiv dreptul la apărare, dreptul la un proces echitabil, dreptul de a refuza autoincriminarea, prezumția de nevinovăție și dreptul la respectarea vieții private. În plus, acestea susțin că, în aplicarea deciziei atacate, Comisia a depășit cadrul investigației.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat; JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 181.

Acțiune introdusă la 7 aprilie 2009 — Comisia/Galor

(Cauza T-136/09)

(2009/C 141/102)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: A.-M. Rouchaud-Joët, F. Mirza, agenți, assisted by B. Katan și M. van der Woude, avocați)

Pârât: Benjamin Galor

Concluziile reclamantei

- Obligarea Galor să plătească Comunității suma de 205 611 euro, majorată cu dobânzi de întârziere, în aplicarea articolului 6119 DCC începând cu 1 martie 2003 și până la data plății integrale către Comunitate;
- Obligarea Galor să plătească Comunității dobânzi de întârziere, în aplicarea articolului 6119 DCC pentru suma de 9 231,25 euro, începând cu 2 septembrie 2003 (sau, alternativ, începând cu 10 martie 2007) și până la data plății integrale către Comunitate;
- obligarea Galor la plata cheltuielilor cu prezenta procedură, estimate provizoriu la 17 900 de euro, majorată cu dobânzi de întârziere în aplicarea articolului 6119 DCC de la data pronunțării hotărârii și până la plata integrală către Comunitate.

Motivele și principalele argumente

La 23 decembrie 1997, Comunitatea Europeană, reprezentantă de Comisie, a încheiat un contract IN/004/97 cu domnul Benjamin Galor și cu trei societăți comerciale pentru executarea proiectului „Self-Upgrading of Old-Design Gas Turbines in Land & Marine Industries by Energy-Saving Clean Jet-Engine Technologies”, în cadrul activităților Comunității în domeniul energiei ne-nucleare (¹). În executarea clauzelor contractului, Comisia a plătit un avans din contribuția sa la proiect către contractori. Plata a fost încasată de liderul de proiect, domnul Benjamin Galor.

Ca urmare a dificultăților contractorilor de a găsi un contractor asociat pentru acest proiect și deoarece nu s-a înregistrat nici un progres în implementarea proiectului, Comisia a decis să înceteze contractul. În scrisoare către contractanți, Comisia a

menționat că nu poate fi plătită (sau păstrată de către contractori) contribuția Comunității decât în măsura în care acesta se referă la proiect și este justificată prin raportul tehnic și financiar final.

Raportul final depus de contractori nu a fost aprobat de Comisie și aceasta a început procedura de recuperare a avansului.

În cererea sa, Comisia susține că pârâtul nu a restituit avansul încasat, ci a solicitat Comisiei să-i plătească o contribuție stipulată în contract minus avansul. Mai mult, pârâtul a declanșat o procedură în fața instanțelor olandeze pentru recuperarea acestei sume. Comisia a contestat competența instanțelor olandeze în temeiul clauzei de jurisdicție din contract care stabilește competența Tribunalului de Primă Instanță pentru soluționarea litigiilor dintre părțile contractante.

În cererea sa, Comisia solicită restituirea avansului achitat. Comisia susține că a fost îndreptățită să înceteze contractul în aplicarea clauzelor contractuale, întrucât pârâtul și-a încălcat obligațiile contractuale dat fiind că, printre altele: a existat o întârziere importantă în începerea proiectului iar proiectul nu a avansat, pârâtul nu a fost în măsură să pună la dispoziție mijloacele tehnice necesare pentru cercetare pentru care a fost avansată finanțarea, iar raportul tehnic și financiar nu a îndeplinit cerințele contractuale.

Prin urmare, Comisia susține că este îndreptățită să solicite restituirea avansului achitat.

(¹) Decizia Consiliului 94/806 din 23 noiembrie 1994 de adoptarea a programului specific de cercetare și dezvoltarea tehnologică, inclusiv demonstrare, în domeniul energiei ne-nucleare (1994-1998) (JO L 334, p. 87)

Acțiune introdusă la 8 aprilie 2009 — Franța/Comisia

(Cauza T-139/09)

(2009/C 141/103)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Republica Franceză (reprezentanți: E. Belliard, G. de Bergues și A.-L. During, agenți)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Comisiei C(2009) 2003 final din 28 ianuarie 2009 privind „planurile de urgență” în sectorul fructelor și legumelor puse în aplicare de către Franța, în măsura în care decizia privește partea din acțiuni realizate în cadrul planurilor de urgență care a fost finanțată prin contribuții profesionale;
- în subsidiar, în ipoteza în care Tribunalul ar considera că această cerere de anulare în parte este inadmisibilă, anularea în întregime a Deciziei C(2009) 2003 final;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea în parte a Deciziei Comisiei C(2009) 203 final ⁽¹⁾ din 28 ianuarie 2009 prin care Comisia declarase incompatibile cu piața comună ajutoare de stat acordate de Republica Franceză producătorilor de fructe și legume în cadrul „planurilor de urgență” care urmăresc să faciliteze comercializarea de produse agricole recoltate în Franța.

Reclamanta solicită anularea deciziei atacate, în măsura în care Comisia considerase că anumite măsuri acordate producătorilor de fructe și legume constituiau ajutoare de stat, deși aceste măsuri erau finanțate în parte prin contribuții voluntare ale profesioniștilor care nu constituiau, potrivit reclamantei, resurse de stat sau care puteau fi imputate statului.

În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă două motive întemeiate:

- pe o încălcare a obligației de motivare, în măsura în care Comisia nu ar fi justificat extinderea calificării drept ajutor de stat la măsuri finanțate prin contribuții voluntare ale profesioniștilor din sectorul în cauză;
- pe o eroare de drept, întrucât Comisia a calificat drept ajutoare de stat măsuri finanțate din resurse private plătite voluntar și fără intervenția autorității publice. Aceste măsuri nu pot fi considerate drept avantaje acordate prin intermediul resurselor de stat.

⁽¹⁾ Acesta este numărul indicat în decizia atacată, în timp ce reclamanta se referă în mod constant la numărul C(2009) 2003 final.

Acțiune introdusă la 7 aprilie 2009 — Prysmian, Prysmian Cavi e Sistemi Energia/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-140/09)

(2009/C 141/104)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamante: Prysmian SpA (Milano, Italia), Prysmian Cavi e Sistemi Energia Srl (Milano, Italia) (reprezentanți: A. Pappalardo, avocat, F. Russo, avocat, M. L. Stasi, avocat, C. Tesauero, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantilor

- anularea Deciziei din 9 ianuarie 2009 prin care Comisia a ordonat controalele (cazul COMP/39610 — Surge);
- declararea ca ilegală și contrară articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003 a deciziei Comisiei de a ridica copii de pe toate hard diskurile anumitor administratori ai Presmyan și de a analiza conținutul acestora în propriile birouri de la Bruxelles;
- în subsidiar, declararea comportamentului inspectorilor ca fiind abuziv întrucât, prin interpretarea eronată a compe-

tențelor de inspecție ce le sunt conferite prin decizie, au copiat totalitatea conținutului anumitor hard diskuri în vederea verificării conținutului acestora în birourile Comisiei de la Bruxelles;

- obligarea Comisiei să restituie întreprinderii Presmyan toate documentele obținute ilegal cu ocazia inspecției la localurile din Milano ale reclamantelor sau extrasele copiilor hard diskurilor analizate în birourile Comisiei de la Bruxelles;
- obligarea Comisiei să se abțină de la utilizarea, în orice fel, a documentelor obținute ilegal și, în special, de a le utiliza în cadrul procedurii inițiate pentru a constata preținse comportamente anticoncurențiale în sectorul cablurilor electrice, contrare articolului 82 CE;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune vizează decizia adoptată de Comisia la 9 ianuarie 2009 în vederea verificării eventualei existențe a unor comportamente anticoncurențiale în sectorul cablurilor electrice, contrare articolului 81 CE, prin care a obligat reclamantele să se supună unei inspecții în temeiul articolului 20 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat ⁽¹⁾.

Trebuie subliniat în această privință că, la momentul executării deciziei menționate mai sus, reprezentanții reclamantelor au fost informați că pârâta decisese să realizeze o copie conformă („forensic-image”) a hard diskurilor anumitor calculatoare, în vederea continuării cercetării lor în birourile Comisiei din Bruxelles.

În susținerea cererii lor, reclamantele arată:

- că Regulamentul nr. 1/2003 prevede în mod expres exercitarea competențelor de inspecție în localurile întreprinderii și prevede că aceste localuri pot fi sigilate dacă inspecția se prelungește mai multe zile și că nicio dispoziție nu permite Comisiei să ridice copii ale tuturor hard diskurilor, să le transporte în afara localurilor întreprinderii și să le analizeze în propriile birouri;
- că pârâta a prelungit în mod nejustificat durata inspecției timp de aproape o lună, menținând reclamanta în incertitudine cu privire la conținutul real al anchetei;
- că, de asemenea, Comisia a împiedicat reclamantele, timp de mai multe săptămâni, să evalueze în deplină cunoștință de cauză posibilitatea de a solicita să fie acceptate în programul de clemență;
- că comportamentele imputate pârâtei constituie o încălcare vădită a limitelor impuse de legiuitorul comunitar competențelor sale de investigare, de natură să compromită în mod semnificativ posibilitățile de apărare ale întreprinderilor supuse inspecției.

⁽¹⁾ JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167.